

на онѣа, ꙗкоже който се надѣте да ги зѣмете пакъ, каква благодѣть имате; защото и грѣшници те на грѣшници те на зѣмъ дѣватъ, за да воспрійматъ ꙗкоже ни хъ пакъ толко.

35 Но вѣе ѡвѣчайте душмане те си, и правѣте имъ доврѣ, и на зѣмъ дѣвайте, и не чакайте нищо: и ще да ви бжде заплаѣта та голѣма, и ще да бждете синове на-вѣшнаго: защото той ѣ блѣгъ на неблагодарны те и злѣ те.

36 Бждете прочее и вѣе милостиви, каквѣто ѣ и Отецъ вашъ милостивъ.

37 Не сѣдѣте, и не шѣтъ да ви сѣдатъ: и не ѡсѣждѣвайте, да не ѡсѣждѣни бждете: прощавайте, и ще да ви прѣстатъ.

38 Дѣйте, и ще да ви се даде: мѣра довра, и натѣпкана, и стрѣсена, и што се прѣлива ще да ви дадѣтъ въ пѣзѣха та ви: защото съ тѣа истиа та мѣра, съ коѣто мѣрите, ще се мѣри и вамъ.

39 И рече имъ и ѣдна прѣтча: може ли слѣпѣцъ слѣпѣцѣ да води; не шѣтъ ли да паднатъ и двѣа та въ гѣма та;

40 Никой оученикъ не ѣ по горѣнъ ꙗкоже оучителя своего, ѡбѣче секой оученикъ

(като стѣне) совершенъ. ще да бжде като оучителя своего.

41 Я що глѣдашъ клѣчиѣта, што ѣ въ ѡко то на-вратѣ твоего, а гредѣ та коѣто ѣ въ твоеѣто ѡко не оусѣшашъ а;

42 Или каквѣ можешъ да речеши вратѣ своему: вратѣ, чакай да извѣдимъ клѣчиѣта што ти ѣ въ ѡко то: а самъ не видиши гредѣ та коѣто ѣ въ твоеѣто ѡко; лицемѣре, извѣди прѣвѣ гредѣ та изъ ѡко то си: и послѣ ще да видиши да извѣдиши клѣчиѣта, што ѣ въ ѡко то на-вратѣ твоего.

43 Защото никое дрѣво не ѣ доврѣ, коѣто прѣви плодъ лѣшъ: нито дрѣво лѣшо, коѣто прѣви плодъ довра.

44 Защото всѣкое дрѣво ꙗкоже плодѣтъ си се познава: защото ꙗкоже трѣиѣ то не керѣтъ смѣквы, нито ꙗкоже капины те керѣтъ грѣздѣе.

45 Добрѣи человекъ ꙗкоже доврѣ то си сокрѣвище сердѣчно. износи доврѣ те: а злѣи человекъ ꙗкоже злѣ то си сокрѣвище сердѣчно, износи злѣ те: защото ꙗкоже извѣитки те сердѣчни говорѣтъ оустѣа та.

46 И що ме вѣкаѣте. Гдѣи, Гдѣи, а ѣнова што адманъ не творите;

47 Секой человекъ, който дохѣди при мене, и слѣша